

Гончар Інфо

«Унція емоцій варта тонни фактів» Джон Джунор

№1 (8), 7 Березня 2017

ФАКУЛЬТЕТСЬКЕ КОХАННЯ

На початку весни ми всі разом з природою прокидаємося від зимового сну. Наші серця готові до нових вражень, а душі потребують кохання: палкого, пристрасного, справжнього, сповненого яскравих почуттів та емоцій.

Романтична історія журналістів на стор. 7

Фотограф: Дмитро Прошин

Автор: Світлана Юрченко

ПРАКТИЧНІ «ДИСОНОНСЕНСИ»: роздуми щодо роботи в газеті й мовного питання

Детальніше на стор. 5

Трусимо кишені - дешево, але не сердито

Обрати гарний подарунок нелегко. Але з цим можна впоратися. Редакція пропонує декілька порад. Подарунки мають викликати захоплення у прекрасній статі, підкреслюючи індивідуальність кожної леді.

Детальніше на стор. 4

НЕЦЕНЗУРНИЙ ФРУКТ

Королівська груша, чарівний напій, світська подорож - французькі історії, сучасні реалії.

Детальніше на стор. 6

LES POIRES,

Vendues pour payer les 6,000 fr. d'amende du journal le Charivari (CHEZ AUBRY, GALERIE VERNON-BOBAT)

Si, pour reconnaître le mépris dans une caricature, vous n'avez pas qu'il soit désigné autrement que par la ressemblance, vous tomberez dans l'absurde. Vous ne pouvez informer, surtout jamais peut-être du bonjour ma dévouée.

Ce croquis ressemble à Louis-Philippe, vous ramèneriez donc?

Alors il faudra reconnaître celui-ci, qui ressemble au premier.

Puis seulement cet autre, qui ressemble au second.

Et enfin, si vous êtes convaincue, vous ne pouvez reconnaître cette poire, qui ressemble aux croquis précédents.

ОКСАНА ЦИБУЛЯ:

«Мрію, що колись стану ідеальним журналістом»

Випусниця факультету Систем і засобів масової комунікації про те, чи потрібна вища освіта журналіста людини, яка бажає працювати у медіасфері та «незручні» питання

Детальніше на стор. 8

Фотограф: Тетяна Шенкаренко

ПЛАВАЛИ - ЗНАЄМО: викладачі журфаку згадують свою першу практику

Розпочався березень, отже десятки студентів вже пережили «бойове хрещення» і повертаються з редакцій і каналів. Усі отримали море вражень, тож сьогодні найпоширенішим запитанням в аудиторіях є: «Ну що, як там на практиці?..»

Про свій перший досвід в журналістиці згадують і розповідають викладачі ФСЗМК на стор. 5

Автор: Світлана Юрченко

Топ-три молодіжно-освітніх заходи березня

Найпотужніший спосіб прокачати свій мозок після зимової сплячки

Якщо ви вже втомилися від зими та готові з головою поринути у навчання, тоді ми пропонуємо вам топ-три молодіжно-освітніх заходів, які ви можете відвідати найближчим часом.

«Філософська школа «Чому філософія?»

Завжди захоплювалися стародавніми філософами? Хотіли зрозуміти сенс таких понять, як «аскетизм» та «гілозоїзм»? Тоді запрошуємо вас до школи «Чому філософія?». Вона роз-

Перша зустріч філософської школи «Чому філософія?»

рахована для студентів та усіх бажаючих.

Марія Кірізвас, організатор філософської школи, розповіла нам детальніше про цей захід:

- Неодноразово викладачі та студенти кафедри філософії збиралися на літніх та зимових філософських школах, згуртовуючи людей різних спеціальностей та життєвих позицій. Та ця школа інша. Створена вона була для старшокласників та не-філософів саме для того, щоб запропонувати їм

познайомитися з філософією. Ця зустріч ще раз довела, що філософія - це не одвічна суперечка, а дружня бесіда.

З березня у ДНУ розпочинається курс з академічного письма. Викладатиме його доктор філософських наук, професор, автор спецкурсу «Методологія та організація наукових досліджень» Кулик Олександр Вікторович (Alexander Kulik). Мета курсу - навчити студентів створювати якісні академічні тексти так, щоб їм не потрібно було займатися плагіатом та купувати дипломні роботи. Ми усвідомлюємо, що академічна доброчесність сама не прийде, тому самі наближаємося до неї. Тож чекаємо на кожного, хто хоче навчитися писати і самовдосконалюватися.

Щомісяця збираються бажаючі потроху вивчати давньогрецьку та читати Арістотеля і Платона мовою оригіналу. Таку можливість надає філософський клуб «Лектон», на засіданнях якого можна прослухати доповідь професійних філософів, виступити з власною доповіддю, та спробувати перекладати тексти давньогрецькою. Заняття буде проводити кандидат філософських наук, доцент, викладач кафедри філософії Павленко Ігор Васильович. Це - hard philosophy для тих, хто цікавиться Античною культурою та філософією.»

Зустріч відбудеться 4 березня (субота) з 14.00 до 17.00 у Центральній міській бібліотеці (вул. Воскресенська, 23), на 5 поверсі (Мистецька зала). Вхід: ВІЛЬНИЙ.

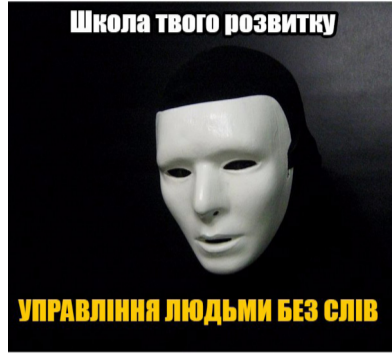
Школа твого розвитку -

«Управління людьми без слів»

Інтригуюча назва, чи не так? Якщо «так», то приєднуйтесь до молодіжного проекту «Школа твого розвитку» та приходьте на тренінг «Управління людьми без слів»

Організатор цього тренінгу, Олег Подольний, розповів нам детальніше про нього:

- Проект «Школа Твого Розвитку від ФРІ» спрямований на розвиток молоді нашого міста. У ньому може взяти участь будь-який бажаючий, абсолютно безкоштовно. Ми це робимо для того, щоб молодь могла навчатися, знайомитися, отримувати практичний досвід, виходити із зони комфорту і

Найголовніша формула успіху - знання, як поводити себе з людьми. © ТЕОДОР РУЗВЕЛЬТ

активно проводити час! Саме таких проектів не вистачає в Дніпрі. Популяризація неформального навчання - це ще одна з цілей цього проекту.

Якщо вас зацікавив цей тренінг,

то звертайтеся за адресою м. Дніпро, вул. Воскресенська, 23 «Центральна міська бібліотека», 3 поверх «Лекційна зала».

Коли: 5 березня 2017р.

Час: з 12:00 до 15:00.

Вхід ВІЛЬНИЙ

«Цікаві лекції по психології»

Захоплюєтесь психологією та з задоволенням допомагаєте вирішувати життєвими проблеми оточуючим? Тоді завітайте на лекції «Цікаві лекції по психології» які відбудуться 6 березня о 18:30 за адресою вул. Чичеріна 21, офіс 513.

Психолог - це людина, яка говорить те, що відомо кожному, тією мовою, яку ніхто не розуміє. © ДЖОЗЕФ ДЖАСТРОУ

Перша лекція проводиться з 18:30 до 19:40, де буде розглядатися тема «Я цього хочу. Значить, це буде! Або чому бажання не виконуються!» І друга лекція відбудеться з 19:50 до 21:00, тема якої «Самореалізація. Як з цим працює гештальт підхід»

Вхід вільний за попереднім записом!

Дар'я МІЗІКІНА

«Музичне сузір'я України» - 2017 розпочинає пошук артистичних зірок

Вокальний конкурс для усіх бажаючих

Ви вмієте та обожнюєте співати? Можливо у вас є своя музична група? Чи ви прагнете розкрити свої вокальні та артистичні здібності? Не загубіть шанс здійснити свої мрії на Другому Всеукраїнському пісенному фестивалі «Музичне сузір'я України» в м. Дніпро 21-22 квітня.

Вже другий рік поспіль захід об'єднує разом талановитих співаків, які вражають своїми здібностями та сприяють прогресу народного мистецтва. Цей фестиваль нового формату ставить за мету розвиток вітчизняної культури. Учасники сприяють відродженню української співучості й утвердженню рідної мови. Окрім цього, вони мають можливість оцінити свої творчі спроможності й отримати професійні поради під час спілкування із журі.

Минулого року у Першому Всеукраїнському фестивалі брали участь вокалісти з Києва, Одеси, Кривого Рогу, Житомира, Новомосковська та

Дніпра.

У конкурсі можуть брати участь вокалісти в різних варіаціях (від одного виконавця до цілих хорових ансамблів). Учасники змагатимуться в таких номінаціях: «Естрадний вокал», «Академічний вокал», «Авторська пісня і співана поезія», «Сучасна обробка народної пісні» та «Автентичний спів». Конкурсанти поділятимуться на різні вікові категорії, за якими проходитиме оцінювання: молодша (13-16 років), середня (17-20) й старша (від 21-го року).

Заявки на участь приймаються на електронну пошту заходу muzsuzir@gmail.com. Детальну інформацію про фестиваль-конкурс «Музичне сузір'я України»-2017 та умови його проведення можна дізнатися у спілці соціальної мережі «Вконтакте».

Ангеліна ПАРФЬОНОВА

Гончар Інфо

Газета студентів
факультету систем і засобів масової комунікації
Дніпропетровського національного університету
імені Олеся Гончара

Ксюша Алексеєнко - **видавчий редактор**
Катерина Моисеєнко - **заступник редактора**

****

Катерина Комісар -
редактори рубрики «Життя, як воно є»
Оксана Лисяк - **редактор рубрики «Поміркуймо»**
Олена Кондрацька, Анна Гребенчук - **редактори рубрики «Гаманець»**
Ігор Малієнко, Анастасія Глушенко - **редактори рубрики «Особливе»**
Маргарита Райко - **редактор рубрики «Машина часу»**
Вікторія Дулінова, Єлизавета Гімбиль - **редактори рубрики «Цікавинки»**
Валерій Дригола, Анна Войт - **редактори рубрики «В об'єктиві»**

****

Дизайн-макет

Микита Городивський, Валерій Дригола, Максим Кисіль та Максим Голуб

«Мій університет»

ОБЕРЕЖНО, фотоконкурс!

Якщо ви добре володієте фотоапаратом та обожнюєте фотографувати, тоді ми запрошуємо саме вас взяти участь у цьому конкурсі. Він проводиться за підтримки гуманітарного центру та присвячений 100-літньому ювілею ДНУ імені Олеся Гончара.

Мета конкурсу:

Підвищити духовно-культурний рівень студентів; визначити найталановитіших та найкреативніших студентів університету.

Орієнтовна тематика конкурсу:

- «Alma Mater, пишаємось тобою!»;
- «Миттєвості університетського буття»;
- «Творчість, креативність, талант»;
- «Моя громадянська позиція»;
- «Волонтер - звучить гордо»;
- «Спорт - вершини, досягнення й мрії»

Умови участі у конкурсі:

Зробити фотографію на одну із обраних вище тем. До своїх робіт обов'язково додати інформацію в електронному та друкованому варіантах (прізвище, ім'я, по батькові, факультет, група, контактний телефон). Також вказати назву світлина та дату відображеної події.

Фото можуть бути як кольоровими, так і чорно-білими. Фотографії приймаються впродовж лютого-квітня 2017 року з 10 до 15 години (корпус № 1, кімната 724).

Автори кращих світлин будуть відзначені.

Телефон для довідок: 374-98-68

Електронна пошта gum_centra@i.ua

Дар'я МІЗІКІНА

Від редактора

Дорогі читачі!

Перед вами перший у цьому році випуск «Гончар Інфо». Ми суттєво оновили наше видання.

По-перше, відтепер газета має постійну редакцію. За весь час існування газети, справа, котра починалася зі слова «треба», переросла у слово «хочу». Саме тому, на сторінках «Гончар Інфо» ми будемо обговорювати і висвітлювати проблеми, з якими стикається кожен студент.

По-друге, «Гончар Інфо» буде мати чіткий графік виходу - кожні два тижні.

Тож, що нового ми презентуємо у цьому році?

В кожному випуску буде простежуватися певна тема, яку ми будемо розкривати у кожній рубриці.

Перший випуск року присвячений практиці, котру проходили студенти нашого факультету. Журналісти, видавці, рекламисти впродовж двох тижнів працювали у виданнях, на каналах, у бібліотеках. Як це було? Перегортай на рубрику «Особливе»!

Якщо ви шукаєте роботу і не хочете натрапити на шахраїв, то наша рубрика «Поміркуймо» розповість, які вони - роботодавці-аферисти.

Рубрика «Життя як воно є» традиційно готуватиме для читачів порцію новин студентства. Саме зараз час дізнатись більше про топ-три молодіжно-освітні заходи березня, які варто відвідати найближчим часом. Спеціально для вас, наші автори провели невеличкий експеримент і поміркували над тим, як безглуздо можна витратити стипендію. Зацікавлені? Це ще не все, що вас очікує в «Гончар Інфо»!

На вас чекає й улюблений всіма гороскоп! Гортайте на «Цікавинки» і дізнавайтесь, хто ви з березневих котиків.

Презентуючи вам новий номер «Гончар Інфо», хотілося б відзначити, що весна - час кохання, мрії, натхнення, кардинальних змін. Ми впевнені, що цей весняний випуск стане частиною чогось великого і вагомого для нашого факультету. Тож чекаємо на вашу активну підтримку!

Редакція «Гончар Інфо»

Знайди десять помилок у газеті!

З цього випуску ми розпочинаємо конкурс. Знайди десять помилок у цьому випуску та отримай винагороду. Перший, хто відрішить на пошту редакції скріншоти з помилками, стане переможцем. Про його перемогу оголосимо на сторінках наступного випуску. goncharinfo.fszmk@gmail.com

Знайди 10 помилок у газеті!
Відслідкуй усі десять - та отримай приз.
Власні варіанти відсилай на пошту редакції
goncharinfo.fszmk@gmail.com

Якщо ти шукаєш роботу....

Як серед численних шахраїв розпізнати СПРАВЖНІХ роботодавців

Віком від 18 років людина починає задумуватися про роботу. Стадія пошуку роботи може надовго затягнутися, адже багато хто не знає, на які неприємності можна натрапити та на що не треба витрачати час. Адже 25% оголошень про вакансії є шахрайством та обманом. Як розпізнавати афери? Які ознаки допоможуть вам зрозуміти, на що варто витрачати найдорожче в житті – час, а на що – ні? Кореспондентка «Гончар Інфо» на собі випробувала одну із схем несумлінних роботодавців.

1 етап: Оголошення та телефонна розмова

Отже, я вирішила знайти роботу. Зареєструвалася та зробила резюме на одному із сайтів пошуку роботи. На наступний день зателефонували та запропонували приїхати на співбесіду на посаду помічника керуючого. Повідомили адресу та ім'я людини, з якою слід спілкуватися. На запитання про назву компанії, обов'язки та заробітну плату відповіли, що це обговорюється під час особистої зустрічі. Дивно, але резюме ніхто не вимагав. Зазначимо, що на питання, звідки у компанії контакти, відповідь була незрозумілою, нібито цим займається відділ кадрів і все подробиці з'ясується на співбесіді особисто. Отже, порада перша: Вам повинні надати назву організації-роботодавця, приблизний графік роботи, заробітну плату та коротко обов'язки. Отримавши цю інформацію, обов'язково перевірте її в Інтернеті. Якщо вакансію знайшли Ви, також погугліть. Сьогодні є досить велика кіль-

кість «чорних списків» роботодавців. Пошук здійснюється за назвами компаній, телефонними номерами, адресами та іменами. До речі, поміркуйте, чи багато організацій потребують адміністраторів без досвіду роботи з пристойною заробітною платнею? Для шахраїв також характерна велика кількість оголошень про пошук роботи.

2 етап: Співбесіда

Офіс. Охорона. Секретарка Оксана. Працівники неймовірно заможно виглядають. Оксана запитала ім'я керівника, до якого я прийшла, дала анкету для заповнення та направила до 205 кабінету, звідки покличуть на співбесіду. Мене вразила велика кількість людей у черзі. Усі різного віку. Великий конкурс напевно... У анкеті було багато запитань не за темою, а от відомості про стаж та освіту вочевидь нікого не цікавили. Дивно. Здавалось, це найважливіше. Я запитала, що буду робити. Керівник Олег Антонович щось пробурмотів, схоже на «відповідати на дзвінки та управляти персоналом».

Він був чудово вдягнений, доброзичливо розмовляв, постійно посміхався та дивився мені прямо в очі. Питання були такі ж самі, що й в анкеті. Розмова велася про успіх, кар'єру, фінансову самостійність та самоствердження. Пообіцяли передзвонити, якщо я їх влаштую. У такому разі запросять на п'ятиденне навчання. На лекціях не потрібно задавати питання. Чому? Можна лише Олегу Антоновичу сам на сам, з яким я буду зустрічатися кожного дня після лекції.

Передзвонили. Запросили на навчання-стажування. Порада друга: Добросовісних роботодавців цікавлять Ваші навички, досвід роботи, освіта, здатність до самоосвіти, працездатність. На першій співбесіді мають пояснити обов'язки, графік, нюанси оплати праці, відповіді на питання про компанію. До речі, Ви маєте справити гарне враження на роботодавця, якщо ж представник фірми явно намагається сподобатися Вам – це привід замислитися.

3 етап: Стажування

Я і не думала, що після першого етапу «відбору» всі кандидати проходять далі. На лекції розповідали про фінансовий план так, що у всіх з'явилося бажання мати свій бізнес та розбагатіти. Навіть я швидкоплинно почала мріяти і вірити, що компанія може допомогти стати багатим та успішним. Навіть дали домашнє завдання: записати 50 мрій.

Олег Антонович запропонував додатково підготуватися до наступної лекції. Я погодилася. Діставши тоненьку книжку чоловік попросив залишити під заставу 50 гривень. Коли я відмовилася брати книгу, Олег змінив тон та почав тиснути на мене, запитавши, чи потрібна мені ця робота. Я залишила гроші. Порада третя: Щось типу «50 мрій»- це для того, щоб ви не витрачали час на пошук іншої роботи. Ви не повинні ні в якому разі давати гроші. Навіть за лекцію 10 гривень.

Ідеалізована картинка сучасних працівників

4 етап: Розкриття всіх карт

Кожного наступного дня Вам будуть нав'язувати, як можна бути успішним завдяки компанії та брати гроші за літературу. На останній день Вам запропонують вкласти гроші в компанію у розмірі 20 \$ та купити її продукцію мінімум на 100 \$, щоб стати повноцінним учасником проєк-

ту. Отже, у перспективі вже Ви будете розшукувати претендентів, запрошувати на співбесіди та обіцяти, що вони будуть «відповідати на дзвінки та управляти персоналом».

Анна ГРЕБЕНЧУК

Історії з життя студента, або «наступаючи на граблі»

Як студенти шукали роботу, а потрапили у халепу...

Марія, 18 років, студентка факультету української мови та літератури:

«Роботу почала шукати ще з 10 класу, і до цього якимось щастило не натрапити на шахраїв. Ніяких підводних каменів, все чесно. Відпрацювала – отримала зарплатню, і всі задоволені. А минулого року везіння скінчилося.

Взимку на одному з досить відомих сайтів побачила оголошення про пошук копірайтера для фармацевтичної компанії. Я хоч і не журналіст, але з копірайтингом знайома. Надіслала на вказану електронну адресу резюме, почала чекати. Зазвичай процес очікування займає в мене днів 5, а тут подзвонили через день і одразу запропонували приїхати.

По приїзду мені повідомили, що моя посада поки що закрыта, треба щось владнати з документами, і взагалі бажано багато, а посада одна, і якщо саме я хочу її зайняти, то треба довести мою стресостійкість і вміння працювати в важких умовах...

Мене відправили на вулицю роздавати листівки з рекламою цієї самої фармацевтичної компанії. А перед цим пообіцяли, що це лише на один день, до владнання усіх проблем з документами.

Наступного дня історія повторилася, з'явилися «нові документи, які також потрібно оформити, а ось завтра...». Треба сказати, що це саме «завтра» і на третій день не настало... Більше я не чекала, заявила, що копірайтер і промоутер – різні професії, а на останню я не підписувалася. На що мені ввічливо відповіли, що я не підписувалася взагалі ніде і нормально не працювала, а тому про зарплатню мені не думати...

В результаті, я втратила 3 дні, а замість грошей заробила ангіну і стійку алергію на слово «фармацевт».

Ірина, 19 років, студентка факультету маркетингу:

«Мені, в якомусь сенсі, пощастило. Втратила через шахраїв небагато.

Роботу я зміною досить часто, майже кожен другий місяць. Коли побачила оголошення про пошук людини на посаду асистента спеціаліста з кадрів для досить відомої фірми, просто «загорілася» цією ідеєю і одразу надіслала своє резюме.

Через 3 дні мені подзвонили і повідомили, що я підходжу і можу приступати до роботи. Але спочатку треба пройти курс спеціальної підготовки, який, нажаль, платний.

Мені було 18 – тільки цим можу пояснити свою дурість... Перевела на картку «представниці» 100 гривень, і через тиждень отримала «Програму підготовки», де був цілий список того, за що я ще повинна заплатити: і за внесення в базу даних, і за реєстрацію, і за стажування...

Намагатися дійти до фінальної бази – самої роботи – я не стала. В сумі виходило, що я маю витратити більше 40 доларів. Собі дорожче»

Антон, 20 лет, студент факультету психології:

«Під час літніх канікул зламав ногу, і замість навчання, більше місяця мав провести вдома. Вирішив витратити час з користю і почав шукати роботу на дому. Цікаву пропозицію знайшов майже одразу, пропонували спілкуватися з клієнтами одного з платних сайтів, пояснити принцип роботи за 3 000 гривень в місяць. Я вирішив – чому б і ні? Подзвонив за вказаним номером, пояснив свою ситуацію і що поки ніяк не можу з'явитися в офісі. Мене заспокоїли, мовляв нічого страшного, що пояснити все вони можуть і через електронну пошту. Робота легка, якщо будуть питання, я можу одразу подзвонити, а зарплатню перекажуть на картку...

Цілий місяць я працював, іноді дзвонив «керівництву» з питаннями, вони завжди відповідали... А рівно в день отримання зарплатні телефон перестав відповідати, листи на електронну пошту ігнорувалися, а аккаунт на сайті, з якого я працював, був заблокований.

Думаю, яким наївним я був, без усяких гарантій повіривши незнайомим людям.

Ніякий із мене психолог, як виявилось!»

Ігор, 20 років, факультет біології, екології та медицини:

«Шукав тимчасову роботу в офісі на липень та серпень. Розмістив на одному з сайтів своє резюме і став чекати. Через день подзвонила жінка і одразу запросила приїхати до офісу, там, як вона сказала, мені все про роботу розкажуть і покажуть, але керівну посаду і високу зарплатню вони гарантують прямо зараз.

Приїхав. Мене одразу ж відправили до «керівництва» - у маленьку кімнату, де знаходилося ще декілька молодих людей. Усі розмови зводилися до того, що нам пощастило сюди потрапити і як ми одразу ж розбагатіємо. Щодо роботи нічого конкретно не пояснили, звеліли заповнити анкету, віддати в залог 200 гривень і чекати їх дзвінка. На мене наче морок якийсь найшов – віддав гроші і пішов.

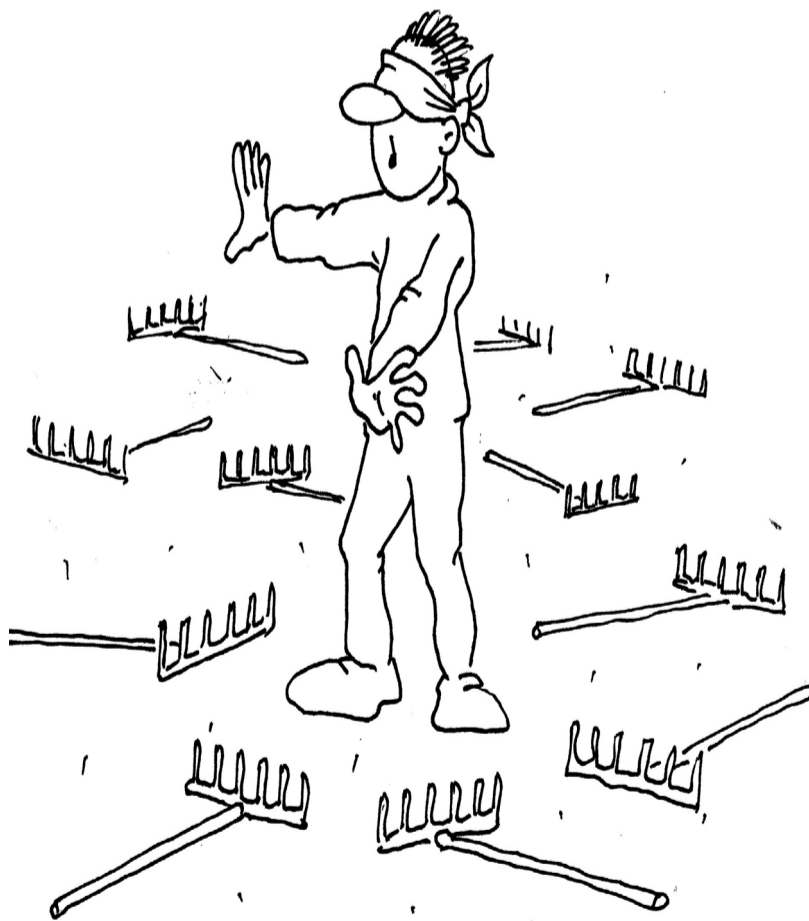
Навіть через тиждень ніхто, звісно, не передзвонив, а сам «офіс» просто зник.

200 гривень шкода, але урок я за своїх назавжди.»

Ганна, 21 рік, студентка юридичного факультету:

«В мене історія досить коротка і, чесно кажучи, не дуже цікава.

Знайшла оголошення про по-

Ті самі граблі

шук людини на посаду тимчасового помічника керівника. Інформації про фірму майже не було, про обов'язки також написано було мало, а ось зарплатня вказувалася просто чарівна. Мені стало цікаво, що ж це за райське місце таке, тому подзвонила того ж дня.

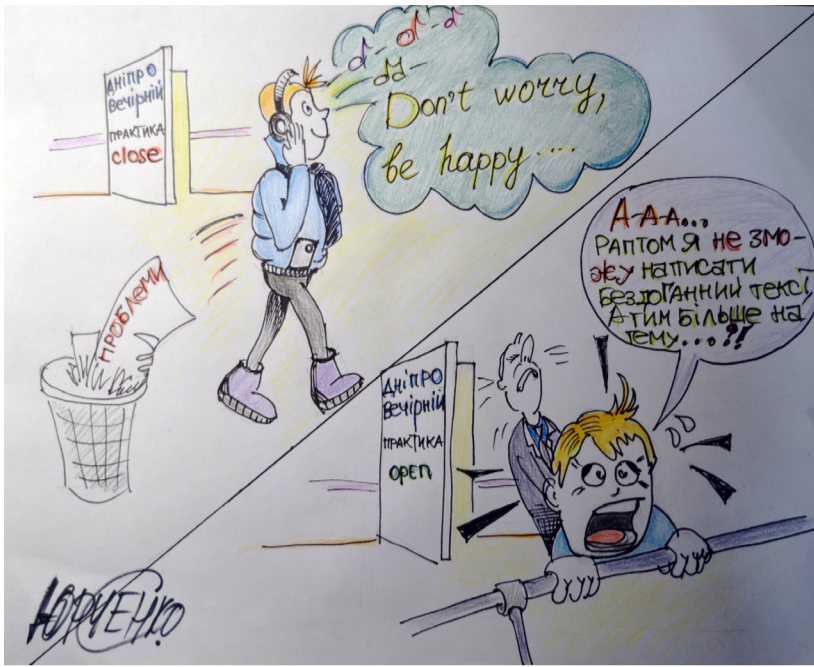
Мені відповіли, назвалися кадровим агентством, яке займається влаштуванням зустрічей роботодавців з потенційними робітниками, і одразу, навіть без резюме, запропонували зустрітися.

Я, все через ту ж цікавість, поїхала і розчарувалася. Шахраї були дуже недосвідченими, одразу і без усяких реверансів заявили, що я повинна заплатити гроші, якщо хочу, щоб вони влаштували зустріч.

Для ще менш досвідчених – кадровому агентству платять роботодавці і ніхто інший. Для потенційних робітників зустрічі організуються безкоштовно.»

Валерія ЯРОВКІНА

Автор: Світлана Юрченко

для коментаторів, але НЕ підходить для журналіста, що пише. Принаймні я ніколи не бачив у якомусь великому матеріалі останньої фрази на кшталт «але це лише думка диванного аналітика». На протиположну сторону з кишені слова ще одного відомого спортивного аналітика Артема Франкова: «Я вважаю, якщо у тебе присутствует інтелект, то ти способен освоить любую область человеческой деятельности. Если есть необходимость... Ведь всякая эта область представляет собой не только знаний, а навыков как овладеть знаниями». Простіше кажучи, «хвороба профанства» лікується прогресом.

З доведенням матеріалів до ідеалу було ще простіше. Тут, в університеті, Оксана Вікторівна привчила до того, що тексти редагуються до останнього. Будь-що неприйнятне, неграмотне і недолуге має бути знищене або виправлене. Що стосується газети, то «мінімальні правки», про які твердив керівник від редакції, були настільки мінімальними, що я інколи навіть не міг їх знайти. В умовах сурової реальності існують спеціальні люди, які будь-які огріхи в техніці виконання нівелюють. Адаже людина – не робот, і неприємності, як відомо, трапляються. Головне, не слід постійно сподіватися на «підстраховку».

Наприкінці «практичної двотижневки» в голову прийшла нова тема для роздумів - мова видань. В кулуарах тема активно обговорюється. Та й читачі час від часу звертають на це увагу. Якщо уявити, що Україна – безкрайне поле, то серед нього стоятиме стіна, обтягнена колочим дротом. По один бік стіни сидітимуть ті, хто переслідує ідею «одна країна – одна мова». Вони прагнуть будувати принципово нову УКРАЇНСЬКУ державу. Інколи це саме ті люди, що називають свої магазини іноземними словами й планують за першої кращої нагоди відправитися за

кордон. По інший бік особи, яким наче і все одно, але їхня рідна мова – російська. І якщо не зовсім гарна пісня вийде, коли її «придушуть». Заради правди, є і третій тип людей: вони пробіли велику дірку в стіні й бігають то на одну, то на іншу сторону. Яка ситуація склалася в інформаційному полі Дніпра? Я підходжу до намету з пресою та запитую газету українською мовою. Відповідь: «у нас таких немає». Але продавець мене добре знає, а тому сказала, що видання «Зоря» інколи друкує матеріали українською. Інколи друкує? Виходить, що в нашому регіоні державна мова годиться лише для декількох текстів в одній єдиній газеті! Відразу хочу запевнити всіх, що такий зухвалий тон – лише констатація факту.

Як вирішити проблему? Дуже просто – забути про неї. Каламутна вода, якщо її не чіпати, з часом стане чистою та прозорою. Зрозумійте: ну не можна в багатонаціональній державі говорити про єдину для всіх мову, та ще й на регіональному рівні. Пропоную відразу провести собі чітку межу між Україною як обмеженою певними кордонами територією та українською нацією. А також не повертатися до суперечок на кшталт «я правий, бо ти не правий». Державна мова – поняття важливе, але демократичний устрій передбачає врахування всіх особливостей того чи іншого регіону. Навіщо раптом торкатися такої серйозної теми в студентській газеті? Бо саме спеціалісти в галузі масової комунікації будуть не раз дотикатися до гострих країв цієї проблеми. Слід бути готовими.

Така вона практика. І суцільний дисонанс – це, як стало видно, одна зі сторін журналістського тетраедра. Можливо, саме для того її й вигадали – приводити дисонанси до спільного знаменника..!

Ігор МАЛІЄНКО

Робочий процес.
Фото: Богдан Звоник

Студентські байки, або як студенти ФСЗМК практику проходили

Молодим фахівцям, які ще тільки починають працювати, не обійтися без певних знань. І мова тут йде не тільки про теорію, а й про навички, які студенти починають отримувати ще під час навчальної практики.

Студентська практика - це чудова можливість ознайомитися зі спеціальністю та перейняти досвід спеціалістів в сфері ЗМІ. Детальніше про те, як проходила практика на факультеті систем і засобів масової комунікації розповіли студенти трьох різних напрямків підготовки. Ми дізналися, які завдання ставили перед ними, що виявилось найскладнішим під час проходження практики, а також очікування студентів та їх враження.

Щодо практики на спеціальності «Реклама і зв'язки з громадськістю», розповіла одна зі студенток факультету - Анастасія Євтушенко: «Нам надали можливість самим обрати місце проходження практики, де ми мали б змогу показати свої знання і навички в сфері «Реклама і PR». Мені пощастило проходити практику на 34 каналі. Моїм завданням було дізнатися, як працює менеджер відділу реклами. Спостерігаючи за його роботою, я мусила проаналізувати, якими навичками потрібно володіти, аби працювати в цій сфері. Всі поставлені завдання я виконувала з легкістю, якщо були питання - зверталася до керівника

практики, який завжди допомагав. Я старанно виконувала роботу, а тому отримала позитивну характеристику. Мої очікування здійснилися, я привела час із користю. Якби мені запропонували постійну роботу на цьому підприємстві, неодмінно б погодилася».

Представники факультету «Видавничка справа та редагування» проходили практику у бібліотеці та у видавництві «Ліра». «Здебільшого ми писали конспекти, виконували завдання з коректури тексту та працювали над індивідуальними завданнями. З роботою ми справлялися легко, адже за півтора року навчання ми мали змогу навчитися працювати над помилками. Але не все було так просто, напевно, найскладнішим завданням було написання конспекту на 30 сторінок. Іноді ми навіть засинали над конспектами, але сон був такий міцний, що напевно, будь-який журналіст може позадригати нам. Просиналися – і далі за справу. Яскравого враження в мене не залишилося, на мою думку, це звичайна щоденна робота» - розповіла представниця видавців Віолетта Річардсон.

Що ж стосується журналістів, то це, мабуть, була найкреативніша практика. Про це розповіла студентка факультету «Журналістики» - Наталія Соколова: «З самого початку нас розподілили до редакцій газет, таких як: «Вісті Придніпров'я», «Наше

місто», «Дніпро Вечірній», «Мост Дніпро», «Дніпро Інфо». Ми виконували найрізноманітніші завдання, від написання прес-релізів до репортажів та інтерв'ю. Також відвідували прес-конференції у інформаційних агентствах, цікаві вистави та навіть стали свідками відкриття спеціалізованих кабінетів у вищих навчальних закладах. Головними вимогами для нас стали оперативність та якість подання «свіжого» матеріалу. Працюючи у редакції, ми мали змогу відчувати творчу атмосферу, поспілкуватися із працівниками та чомусь навчитися. Перед початком практики все здавалось набагато складніше. Особисто я зовсім не розчарувалася у своїй майбутній професії. Я можу впевнено сказати: за два тижні отримала ні з чим не зрівняний досвід, зрозуміла, яких помилок припускалася раніше».

Студентська практика дає змогу відчувати себе починаючим фахівцем, отримати досвід та побороти свої страхи. Крім того, практикант, завдяки своїй працьовитості і здібностям, має можливість добре зарекомендувати себе перед майбутніми роботодавцями. Адаже вибрана установа може стати місцем не тільки для проходження практики, а й для працевлаштування в майбутньому.

Ольга АНДРІЙКО

Плавали – знаємо: викладачі журфаку згадують свою першу практику

Розпочався березень, отже десятки студентів вже пережили «бойове хрещення» і повертаються з редакцій і каналів. Усі отримали море вражень, тож сьогодні найпоширенішим запитанням в аудиторіях є: «Ну що, як там на практиці?».

Про свій перший досвід в журналістиці згадують і розповідають викладачі ФСЗМК.

Кирилова Оксана Вікторівна:

«Перед першою виробничою практикою на моє прізвище в університет надійшов виклик у видання «Нова газета».

Коли прийшов час видавати матеріали у номер, з'ясувалося, що я – профан. Пишу нудно, речення важкі, текст нагадує шкільний твір. Першу замітку я переписувала п'ять разів. Тоді мені здавалося, що АЖ п'ять разів, сьогодні розумію, що ВСЬОГО п'ять разів.

Обурювало те, що зустріч для інтерв'ю інколи призначали у ресторані. Гордовито замовляла собі горняк кави та цідила його дві години. Потім, відмовившись від пропозиції підвезти до редакції, чапала розпеченим асфальтом на зупинку тролейбусу.

Найголовніший урок, який я винесла з практики: чекати на музу ніколи. Нікого не цікавить, тобі подобається їхати на смітник або на конкурс пісень національної меншини».

Шандра Ольга Євгенівна: «Я не проходила практику, а працювала на телебаченні з 11 класу на посаді «дочки директора» (мій батько – Заслужений журналіст України, один із засновників 34 каналу). Разом з татом їздили до Москви за першими відеокамерами та магнітофонами, мила приміщення, коли виділили 3 кімнати в будинку на Леніна, 14. Коли вступила до університету, працювала спочатку журналістом у програмі «Тіп-топ», потім у ранковій програмі.

Найяскравіший спогад з тих часів у мене залишився після першої роботи у прямому ефірі. Три години марафону – ось тоді вперше відчула себе «зіркою». Іноді під час прямих ефірів могла захопитися бесідою з гостем і «перетягувала» час, за що була нещадно «бита» режисерами.

У ті часи я створювала канал разом

з колегами. Саме тоді створювалася сьогодняшня журналістська тусовка, я досі в ній».

Гусев Андрій Вікторович: «Мені «пощастило» потрапити на 51 канал. На жаль, а може, і на щастя, я вчився на кафедрі реклами та PR, отже, і практику проходив як рекламист. Не сподобалося те, що практикант нікому не став у нагоді.

Зате на практиці я не допустив жодної помилки: може помилитися той, хто щось робить, а у мене такої можливості тоді не було.

Урок який я виніс з практики: байдужість породжує байдужість. Очевидно, головне, що потрібно було б поміняти, це місце проведення практики».

Гурчіани Хатуня Джамішерівна:

«Практику проходила у газеті «Наше місто». Я почала працювати в ЗМІ у 12 років, тому для мене практика в університеті була черговим місцем роботи. Перше враження взагалі - потрібно дуже швидко написати стенд-ап і ще швидше його вивчити. Оператор обурюється, якщо доводиться писати 42 дублі.

Перед вступом до університету працювала в «Газеті по-дніпровськи». Це було для мене перше «доросле» видання. Там мене і навчили основам друкованої журналістики. Урок, який я винесла з практики – пробиватися до свідомості читача з першого рядка».

Ісаєва Наталія Олексіївна:

«Першу практику я проходила після 2 курсу в регіональному інформаційному агентстві. Моєю основною задачею був постійний моніторинг стрічки новин найвідоміших інформагенцій, а далі – рерайт важливих повідомлень. Правду кажучи, ця робота мені швидко набридла, тому я просила редакторів відправити мене на живі події у якості журналіста. Після першої практики

зробила висновок, що і надалі буду поєднувати навчання з накопиченням практичного досвіду. На мою думку, це найефективніший спосіб опанувати майбутню професію».

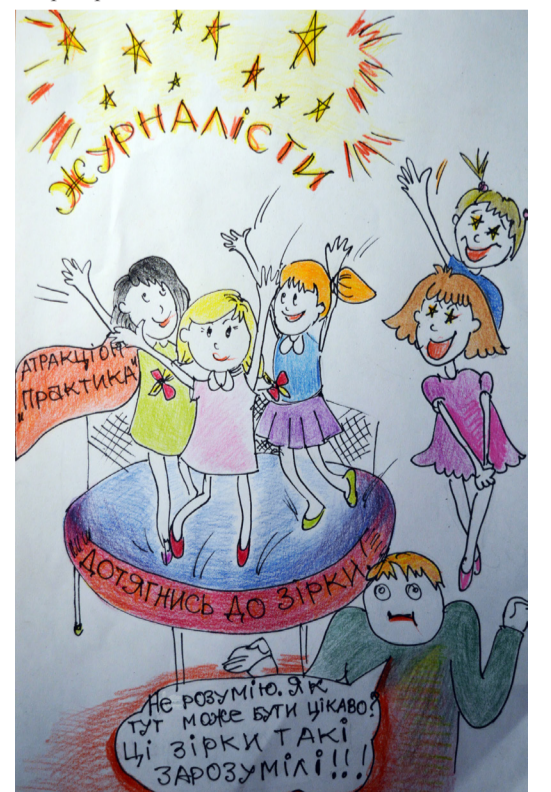
Гусак Наталія Анатоліївна:

«Свою першу практику я проходила в газеті «Наше місто». Практика проходила легко – колектив приймав тепло, хоча різниця у віці була велика: середній вік журналістів близько 45 років.

З першого ж дня нас відпустили «у вільне плавання» - дали можливість проявити себе, хоча паралельно навчали нас, що треба робити, як саме потрібно писати. Згадується, як я робила портретне інтерв'ю з директором міської бібліотеки. Я самостійно складала запитання, які перевіряв редактор.

Пам'ятаю, як дуже хотілось бути «лицарем правди», викрити когось і звинуватити. Але досвід показав, що головне правило журналістики – бути неупередженим».

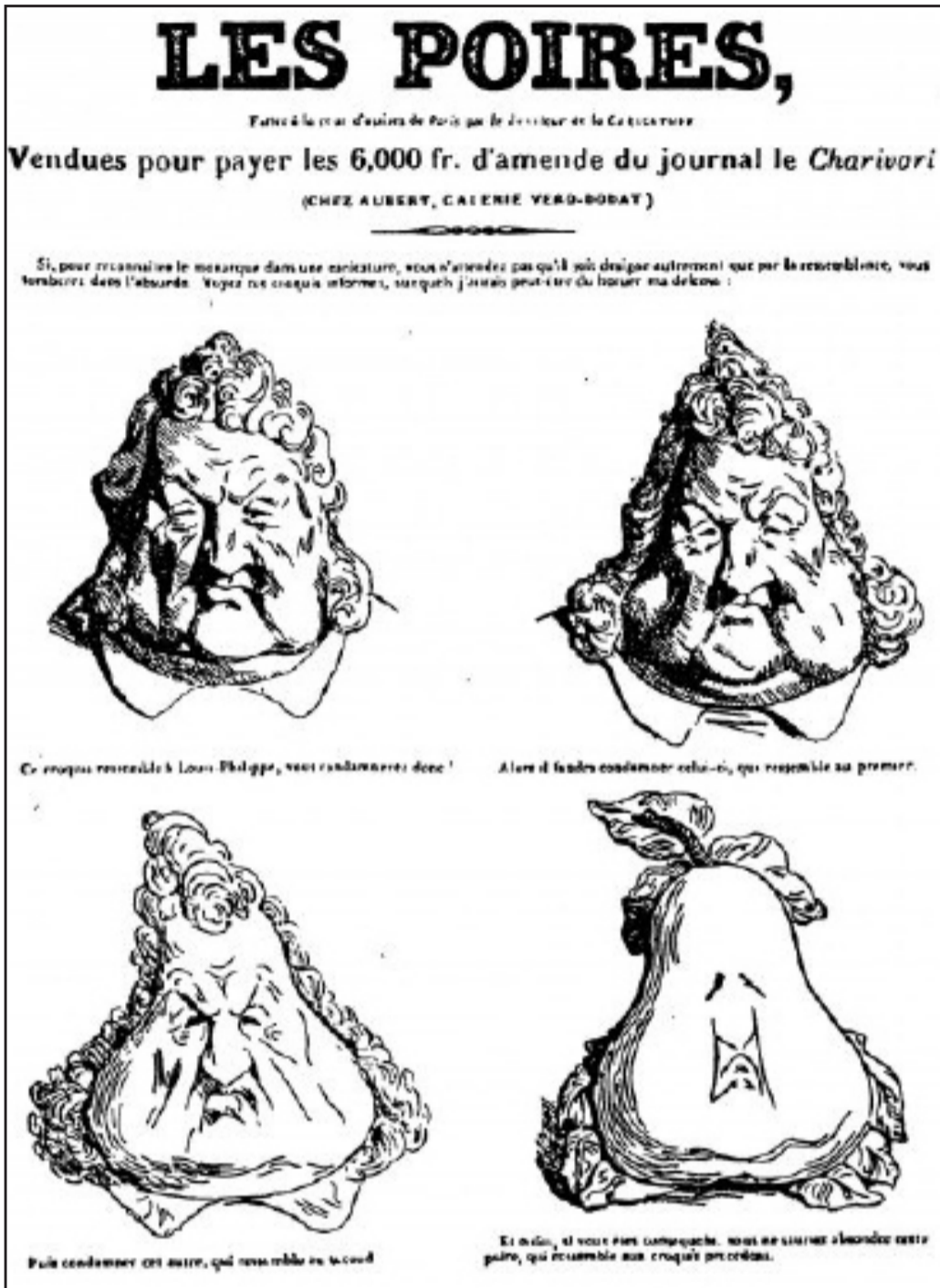
Олена КОНДРАЦЬКА

«Хайай можливість поки маєш час!»
(автор - Світлана Юрченко)

Французька карикатура і нариси – погляд крізь століття

Нецензурний фрукт

Наша плодова культура збагатилася новим плодом. Його назва – «груша Філіпона»

Засновник французького журналу La Caricature (1830) Шарль Філіпон є автором нового способу обійти цензуру та «підколоти» Луї Філіпа – карикатурно зобразити короля у формі груші. З цього часу груша стає умовним позначенням короля-буржуа.

Груша сиділа на троні, приймала паради, отримувала корону та виконувала інші важливі завдання. Філіпон разом художниками Дом'є, Гранвілем, Трав'єсом кожного тижня вивішували у вікнах своєї редакції цілі галереї груш – пихатий король, жадібні судові чиновники, жорстокі жандарми, податківці. Автори вигадували щось своє на радість читача – уся Франція сміялась над коронованою грушею, видаючи належне гострому розуму і кмітливості карикатуристів. Чому саме груша стала втіленням антироялістської сатири? Усе просто – з французької слово «la poire» перекладається не тільки як «груша», але й як «дурень».

Невгамовний Філіпон видавав ще й щоденну сатиричну газету Le Charivari (1832–1838) (дослівно перекладається як «котячий писок»), на сторінках якої

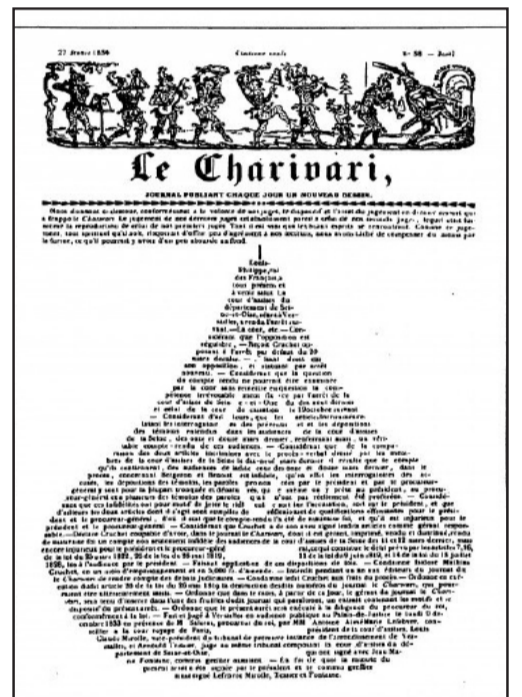
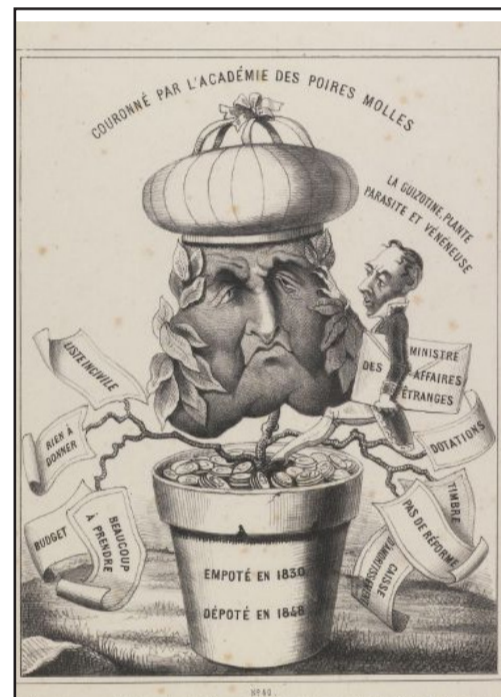
також опинилася славнозвісна груша. Популярність була шаленою. Парижани вже не питали: «Чи бачив ти останній номер Charivari?», а лише цікавились: Чи бачив ти останню грушу?

Між тим цензура пішла у наступ. Перед судом Філіпон зобов'язався довести схожість короля та груші. Йому це вдалося під гучні оплески та вигук публіки. Проте суд оштрафував видавця на 5000 франків та наказав розмістити своє рішення на сторінках своєї газети.

Філіпон з радістю виконав це прохання, і зобразив текст у формі... груші! Таку форму він мотивував написом: «Це рішення може бути неприємне нашим читачам, тому ми вирішили приємною формою компенсувати деяку його безглуздість».

У 1835 році вийшов дуже суворий закон, за яким будь-яке приниження короля і влади загрожувало багаторічним ув'язненням та штрафом. Королівську грушу офіційно було заборонено, але навіть королю не підвладний вільний сміх своїх підданих.

Юлія СОКОЛКО
Анна ЧЕРЕВКО

1 - Карикатура Філіпона на короля Луї Філіпа;
2 - «Коронований Академією перезрілих груш». Напис на горщику «етротé (посаджений) en 1830, dépoté (висаджений) en 1848» вказує на роки правління короля;
3 - Текст рішення суду щодо справи Філіпона у газеті «Шаріварі».

Іншою «родзинкою» сатиричних журналів Шарля Філіпона були нариси. У 77 номерах La Caricature нариси писав Оноре де Бальзак. Він описав свою «галерею» героїв – міністр, банкір, крамар, «нещасний» багатій, церковна ханжа, гризетка, рантьє. Ми спробували створити власні нариси – портретний та подорожній.

Світ баріста

Баріста – це «сомельє» кавової справи. У кожного другого жителя мегаполісу ранок починається з кави. Тож ми вирішили трохи розповісти про «магію» створення цього напою.

Увімкнути кавоварку, відкрити новеньку пачку зерен Кені, вдихнути аромат щойновареної кави, посміхнутися першому відвідувачу у закладі... Так починається ранок баріста.

Баріста – це людина, що знає все про приготування кави. Напевно, у його житті кавовим ароматом просякнене все: від одягу до думок. У цій роботі є маса нюансів, крім видимої сторони: привабливих кавових ароматів, вишуканих рецептів, вдячних відвідувачів. Що повинен знати та вміти баріста? Досвідчений баріста розбирається в кавових сортах, відрізняє за ароматом ступінь обсмаження зерен, володіє мистецтвом «латте-арт» – малювання на кавовій піні. У великих кав'ярнях готується до сорока різних видів кави, і баріста знається у кожному з них. Ця робота досить виснажлива і потребує постійної практики і самовдосконалення. Однак, вагомий плюс – можливість творчого та професійного росту, знайомство з цікавими людьми. Не так багато «кавових івентів» відбувається у нашому місті, де баріста змогли б продемонструвати свої вміння та досягнути нові горизонти професії. Тож, баріста, як правило, навчаються усього самі, на своєму власному досвіді. Інший засіб підвищити професійну майстерність – різні конкурси та чемпіонати. World Barista Championship (WBC) – це найвідоміший та найпрестижніший

конкурс світу. Кожного року баріста, які представляють більш ніж 50 країн, готують по чотири еспресо, молочних напоїв та оригінальних фірмових напоїв за 15 хвилин. У 2016 році звання найкращого баріста світу отримав Berg Wu (Тайвань). Учасниця з України посіла 44 місце.

Кавова індустрія у Дніпрі розвивається не надто швидко – тільки у трьох містах України бажаючі можуть пройти курси баріста. У цьогорічному випуску The City Coffee Guide можна ознайомитися з п'ятьма найкращими кав'ярнями Дніпра.

Ми зазирали до двох кавових «гігантів», що увійшли у цю п'ятірку: «Три Бобрі» та «DoubleDecker Cake & Co». Справедлива така номінація чи ні – звичайно, вирішувати гостям закладів. Як на мене, кава у закладі «Три Бобрі» значно відрізняється від кави опонента, тому що тут баріста використовують зерна найвищої якості з обсмаженням від «Фунта кави», однак у «DoubleDecker Cake & Co» зерна обсмажують самі. Атмосфера у «Бобрах» більш європейська, навіть хіпстерська. У його конкурента ми споглядаємо більш класичний варіант. Плюс «DoubleDecker» в тому, що у меню є шедевр італійського мистецтва – La Marzocco і смачні десерти (доречі, меню можна вже трохи і змінити). Тож зрозуміло, що за пафосну концепцію закладу вам доведеться переплатити 5-10 гривень. І очевидно, що творять те чи інше місце – люди в ньому. Тож вам вирішувати.

Ангеліна ГРИЦАЙ

Подорож в універ або як бути мажором

Сьогодні дуже модно жити за містом. Небагато людей можуть собі дозволити будиночок на природі поруч із річкою та ще недалеко від мегаполісу. Я живу в Олександрівці, в наймажорнішому районі свого села. До центра міста всього 25 км, і якщо їхати машиною – це приблизно 20-30 хвилин. Але я не мажор, проте незвичайний студент і маю свої захоплення. Дорога до університету складає кожного дня для мене півтори години. Сокурсники вважають це божевільям, я це називаю любов'ю до природи. Моя подорож в універ починається вже о 6.27 ранку. Тому що студенти-паціфісти їздять маршруткою, яка в центрі міста буде лише через 50 хвилин, одже

маю можливість насолодитися всією красою сходу сонця і встигнути викласти фото в Інстаграм. За цей час можна виконати не зроблену з вечора всю ДЗшку, послухати новини від односельчан, поспіяти з водієм, посперечатися з тіткою за місце – загалом не дарма прожити ці неймовірно повільні 50 хвилин. А там далі, в центрі, сісти на 67-му, в якій проїзд коштує 4 грн, а не 5, і нарешті – я біля універу, але ще 10-15 хвилин через чарівний парк, далі стадіон, а потім ґрунтовою стежкою вгору. Це, треба сказати, буденна ситуація, романтично вона стає тоді, коли погана погода. Дуже погана погода. Дощ, буря, зима, мінус 18. Тоді ти – звичайний студент – водночас стаєш надзвичайним. Дійти до наймажорнішого 9-го корпусу (а не 1-го, як прийнято вважати, тому що саме у нас найкращі спеціальності, філфак «отдыхает») стає справжнім випробуванням. Подолавши його, відчуваш себе нереальним героєм, чим хизуєшся перед одногруппниками. І вже стало нормою те, що, коли ти живеш за три дев'ять земель від універу, ти чомусь один із перших, хто приходить на пари. І запізнення для тебе – це виключні ситуації. Що тебе, як неймовірно пунктуальну людину, дратує. Ну як можна жити за десять хвилин ходу від корпусу і постійно запізнюватись?

Як би там не було, твоя щоденна подорож за півтори години варта, бо хто рано встає, тому Бог дає.

Дар'я РОМАНЕЦЬ

Факультетське кохання або як я пішов вчитися, а зустрів свою людину

На початку весни ми всі разом з природою прокидаємося від зимового сну. Наші серця готові до нових вражень, а душі потребують кохання: палкого, пристрасного, справжнього, сповненого яскравих почуттів та емоцій.

Усі ми досить часто задаємося питанням: «А де ж можна зустріти своє кохання»? Відповідь дуже банальна – будь-де. Адже, якщо б ми знали, де можна зустріти свою людину, наше життя стало б набагато простішим, чи не так?

Наші герої зустрілися у той момент, коли життя почало змінюватися. Вони прийшли вчитися на факультет систем і засобів масової комунікації та здобувати майбутню професію, але в той же час закохалися, щиро, палко та по-справжньому.

Дві чудові, талановиті та неймовірні пари, що утворилися на нашому факультеті з задоволенням поділилися своїми історіями кохання, розповіли чи не заважають їм їх стосунки під час навчання і як спільна справа впливає на їх відносини.

МАРІЯ ТА АНТОН

Де і як ви познайомилися і чи одразу звернули увагу один на одного?

Марія: З Антоном ми познайомилися на святі у студенти. Я шукала людей зі свого факультету у натовпі, і він був першим, кого я знайшла і з ким заговорила.

Як давно ви разом?

Марія: На сьогодні ми разом рік і два місяці.

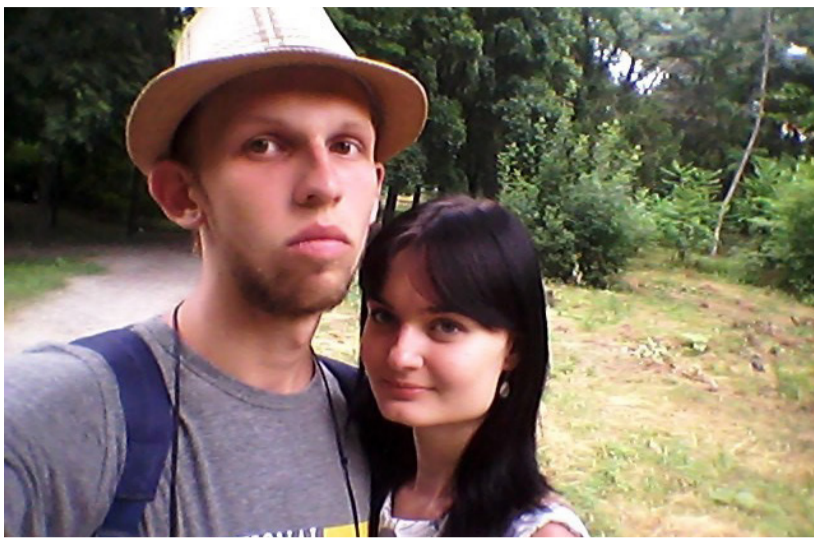
Антон: Трохи більше року.

Чим ви схожі і чим відрізняєтесь?

Марія: Ми обидва любимо влаштувати дискусії на різноманітні теми. Часто наші погляди розходяться, тому такі розмови стають ще цікавішими. Ми розширюємо погляди одне одного.

Як відреагували оточуючі (викладачі, одногрупники) на ваші стосунки?

Марія: Хтось з одногрупників уже

Антон та Марія – студенти 3 курсу, журналістика

знав про нашу симпатію одне до одного, хтось здогадувався, але для більшості - це був сюрприз. Друзі часто розпитували нас про те, як зав'язалися наші стосунки. Викладачам ми, звісно, прямо про це не говорили, але вони і самі швидко все зрозуміли.

Антон: Хтось здивувався, хтось зрадив, комусь байдуже. Більшості викладачів теж фіолетово.

Чи легко вам навчатися разом і чи не заважають ваші стосунки навчанню?

Марія: Навчання нам ніколи не заважало. А стосунки не відволікають від занять.

Антон: Все легко і нічого не заважає, якщо мати голову на плечах.

Чи вважаєте ви щастям, що знайшли свою людину на факультеті?

Марія: Я не знаю, добре чи погано те, що ми вчимося одній професії. Але якщо не журфак, навіряд би ми колись зустрілися. Так що факультет нас об'єднав.

Антон: Знайти свою людину в будь-яких умовах - це найк.

Якби ви працювали разом, наприклад, в одному виданні, чи конкурували б один з одним?

Марія: Ми ніколи не конкуруємо в університеті. Навпаки, допомагаємо одне одному, радимось, підтримуємо.

Тому, думаю, на роботі було би так само.

Антон: Сумніваюсь.

У чому секрет щасливих і гармонійних стосунків?

Марія: Я думаю, що дуже важливо йти на діалог зі своєю половинкою. Якщо ви можете поговорити про що завгодно, навіть про якісь не дуже приємні моменти, це величезний плюс. Так ви будете краще знати і розуміти одне одного.

Антон: У щирості.

Чи впливає прихід весни на ваші стосунки? Хочеться більше романтики, сюрпризів, приємних дрібниць від своєї другої половинки?

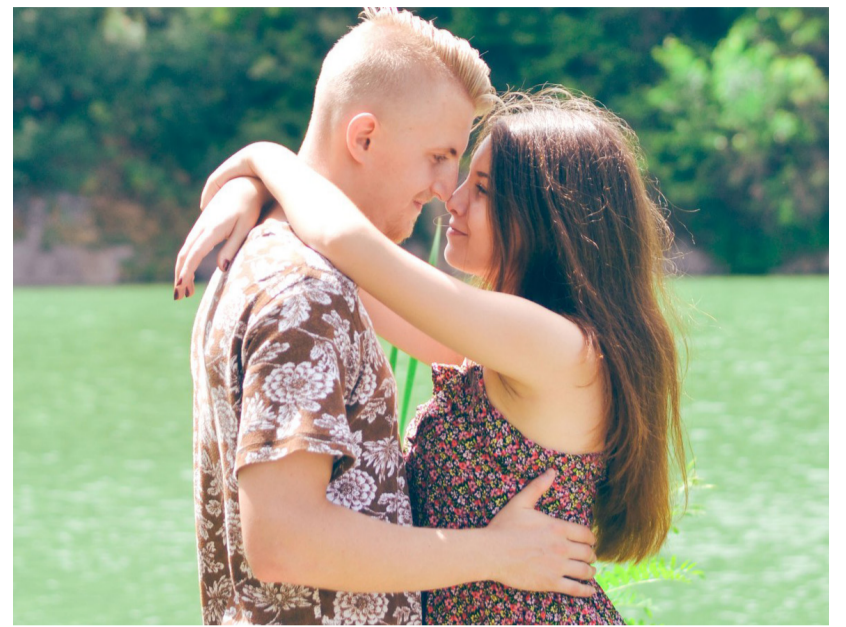
Марія: Мені романтики хочеться завжди незалежно від пори року. А Антон, у свою чергу, влаштовує її не тільки весною чи на якісь свята.

Антон: На щастя, біоритми наших відносин ніяк не схильні до змін сезонів.

ОЛЕКСАНДРА ТА ДЕНИС

Де і як ви познайомилися і чи одразу звернули увагу один на одного?

Саша: Важко відповісти. Я звернула увагу не відразу. Денис, напевно, раніше ніж я це зробив. Ми перший раз зустрілися в гуртожитку, просто

Олександра та Денис – студенти 3 курсу, журналістика

познайомилися, виявилось, що ми з одного потоку. Потім Денис кликав мене два рази гуляти, але у мене не виходило. А на третій погодилася. Так і почали ближче спілкуватися.

Денис: Я одразу звернув на Сашу увагу.

Чим ви схожі зі своїм коханим, а чим відрізняєтесь?

Саша: Схожі поглядами на життя, пристрасно до подорожей, детективам і трилерів. Загалом у нас багато спільного. Відрізняємося смаками в музиці. Також я можу довго і нудно сидіти над якоюсь роботою, змушувати себе щось робити (така собі ботанка), а Денис робить тільки те, що йому подобається. У навчанні трохи нехлюй. Ще він більш активний і спортивний, ніж я. Але ми один з одного багато чому вчимося.

Денис: У нас багато спільних інтересів.

Як давно ви разом?

Саша: 2.5 року. З початку першого курсу і до сьогоднішнього дня.

Як відреагували оточуючі (викладачі, одногрупники) на ваші відносини?

Саша: Чесно, не пам'ятаю. І це потрібно у них питати. Мені як би навіть все одно. Думаю, що нічого особливого. Нормально відреагували.

Чи легко вам навчатися разом і чи не заважають ваші стосунки навчанню?

Саша: Нічого не заважає. По-перше, ми в різних групах. По-друге, один одному навіть допомагаємо в навчанні.

У чому секрет щасливих і гармонійних відносин?

Саша: Я навіть не знаю. Секрету ніякого немає. Потрібно просто знайти СВОЮ людину і цінувати її.

Денис: Погоджуюсь.

Чи впливає прихід весни на ваші стосунки?

Саша: Не впливає. Для нас кожна пора року – весна.

Життя сповнене сюрпризів та неочікуваних моментів, прокинувшись вранці ти навіть не уявляєш, що сьогодні доля приготувала для тебе зустріч з людиною, яка стала для тебе особливою та з якою ви будете рости та плести найпрекраснішу квітку – кохання.

Анастасія ГЛУЩЕНКО

Березневі котики: якої ти породи?

Овен – Сейшельська кішка: ваша порода не вирізняється слухняністю та покірністю. Маючи певну мету (наприклад, ось та підвіска в сумці вашого куратора), Ви не станете керуватися правилами пристойності і тимчасово орендуєте її, поки ніхто не помітив Вашу витівку. На будь-які образи (заниження балу або передрача) реагуєте агресивно та навіть можете помститися кривдникові. Частіше користуйтеся своїм мелодійним голосом. Ваша няв-терапія допоможе налагодити контакт з викладачами.

Телець – Сіамська кішка: про Вашу породу ходять величезна кількість чуток. Нібито Ви агресивні та нервові. Так, якщо об'єднати Вас і бенгальських кішок, то погром на кафедрі неминучий. У навчання та стосунках з викладачами зірки радять скористатися власною інтуїцією. Якщо відчуєте, що вони не йдуть на контакт, зробіть очі, як у kota в чоботях, з мультфільму «Шрек 2». Після цього Вам не зможуть відмовити.

Близнюки – Манчкин: Ваша порода дуже доброзичлива. Завдяки цьому, з приходом весни Ви легко налаштуєте себе на оптимістичну ноту в навчанні. Зірки радять піднімати настрій і викладачам. Для цього до-

статньо просто потертися об їхню руку і мило «мяукнути». Ще Вам варто скористатися однією перевагою, що притаманна Вашій породі - пошук зниклих речей. Поверніть куратора підвіску, вкрадену сейшельської кішкою. Він Вас за цю послугу віддячить.

Рак – Балінейська кішка: таких спритних і розумних котів як Ви ще пошукати треба. З настанням березня Ваш шалений ритм тільки набере обергів. Сидіти на колінах у вчителя або ганятися за сонячними зайчиками – це швидше доля персидських кішок, ніж Ваша. Тому сміливо візьміться за нові ідеї. Єдине, на що Вам слід звернути увагу - коментарі дій викладачів. Намагайтеся «не нявкнути» зайвого, бо базака - знахідка для шпигуна.

Лев – Бенгальська кішка: Ви - дуже харизматична порода. Забарвлення Вашої шерсті заворує, як дзеркальні скельця в калейдоскопі. Зірки обіцяють, що березень буде насиченим на яскраві події, а також Ви відкриєте для себе багато нового. Наприклад, коте-йога, якою зможете зайнятися разом з одногрупниками на перерві. Перенапруження після пар знімайте за допомогою водних процедур. Дзюр-

чання води добре заспокоїть вашу скуйовджену шерсть.

Діва – Бурмиля: Ви відрізняєтесь від інших порід кішок своїм спокоєм та мудрістю: бунт на кафедрі не влаштуєте, речі тимчасово не орендуєте, кігтями за руки не хапаетесь. Березень принесе Вам перелік завдань, в яких Ви зможете проявити свої інтелектуальні здібності. Будьте по-котячому хитрими і грайливими, щоб здобич, у вигляді гарного бала, від Вас не втекла. Нагостріть свій погляд, затримайте дихання, підкрадіться до неї ближче і... хап п'ятірка з іспиту в кінці року Вам забезпечена.

Терези – Персидська кішка: Ваша порода характеризується лагідним і поступливим характером. Ви не з тих кішок, що в найменшій сварці б'ють «котячим» хуком з права. Усі конфліктні ситуації, в тому числі й весняні, вирішуйте мирним шляхом. Не забувайте постійно боротися з власною лінью. Залиште лежання на дивані і перегляд телевізора до кращих часів. І не забувайте помуркотати з викладачами. Вам – корисно, їм – приємно.

Скорпіон – Бобтейл: Ви - представник рішучої і азартної породи. У навчанні зірки радять Вам проявити свої мисливські навички, якими Ви

відмінно володієте. Завдяки Вашій кмітливості та спритності, до кінця березня Вам вдасться поповнити свій арсенал балів хорошими оцінками. З викладачами ведіть себе грайливо: муркотіть і підіймайте лапу. Це сприятливо вплине на їх аурі і принесе Вам удачу.

Стрілець – Ориєнтальна кішка: Ви - кішка зі справжнім східним характером., який проявляється у Вашій емоційності, адже Ваше «няв» неможливо порівняти з жодним іншим. Зірки радять Вам дотримуватись обережності у грі з папером, яка так до душі Вашій породі. Бо, загравшись, можете випадково порвати потрібний Вам конспект. А у спілкуванні з викладачами Ви зможете передбачати їх настрій та «нявкати» сприятливо для своєї заліковки.

Козеріг – Скоттиш Фолд: Ваша порода таємнича, яка у своєму характері комбінуює різні емоції. Зірки рекомендують Вам знайти золоту середину в своєму емоційному стані. Також збалансуйте активність і лінь, щоб Ви свої важливі справи довели до кінця. У спілкуванні з викладачами у Вас труднощів не виникне. Ще б пак, адже шотландець - це справжній дипломат, який завжди знає, коли і як варто «няв-

кати». Тим більше, які можуть бути труднощі в діалозі, якщо у Вас такі «няшні» мордочка та вушка.

Водолій – Сфінкс: Ви, наче кішка з іншого світу: загадковий погляд, гладка шкіра. Вам, на відміну від інших кішок, легко вдається знайти мову з викладачами. Але прислухатися будете лише до найавторитетніших з них. За знаннями полесте з невеликим ентузіазмом, часто махаєте на все своєю лапкою. Тому зірки радять Вам навесні стати більш активним, аби домогтися бажаного. Мишка не буде бігти прямо до Вас у лапи, їй в мишоловку треба підкласти шматочок сиру.

Риби – Шиншилла: Ви аристократична порода. Поважність та спокій - це Ваші головні риси. У березні залишайтеся в гармонії з собою і всі поставлені завдання виконуйте почергово, як і властиво Вашій котячій високостві. З одногрупниками будьте ласкаві. Якщо Вас провокуватимуть, користуйтеся своїм ангелським терпінням та манерами. Ні в якому разі не махайте своїми лапами. З викладачами поведіться чемно, муркотіть доречно, а якщо не розумієте, про що він Вам говорить, просто кивайте своєю милою мордочкою.

Вікторія ДУЛІНОВА

Оксана Цибуля: «Мрію, що колись стану ідеальним журналістом»

Фотограф: Тетяна Шенкаренко

Фотосесія - подарунок друзів на Новий рік

Сьогодні ми знайомимося з випускницею нашого факультету - Оксаною Цибулею. Нині вона – керівник медіа-центру «Дніпро Пост», тележурналіст «34» каналу, займається наповненням його сайту та трохи SMM.

Оксано, пропоную розпочати нашу розмову зі студентських років. Як саме факультет Систем і засобів масової комунікації змінив Ваше уявлення про журналістську роботу?

Факультет не змінив моє уявлення про журналістику. Навпаки, сформував портрет ідеального журналіста. Рівняючись на Пулітцера та Хьорста, ту ж Неллі Блай, хотілося проводити розслідування та викривати несправедливість, всі факти перевіряти особисто. А от робота журналістом повністю розділила думки. Ідеальна журналістика — це круто, а реальна — теж нічого, але не так захоплює. Проте, завдяки університету я навчилася знаходити інформацію, не довіряти лише одному ЗМІ (якщо хочеш зрозуміти, що відбувається, дивись різні новини, а вже потім аналізуй). І все одно я мрію, що колись стану ідеальним журналістом.

Багатьох студентів хвилює те, чи потрібно взагалі мати вищу освіту журналіста, щоб працювати у цій сфері. Що скажете з цього приводу?

Відверто: щоб працювати журналістом, не обов'язково мати вищу журналістську освіту. Наприклад, Олена Усенко (до 2016 року спецкор «1+1» у Дніпропетровській області) - не журналіст за фахом. Але дуже успішний кореспондент. Можу наводити багато прикладів.

Щодо себе, то я багато думала, що краще було б отримати іншу вищу освіту. Але жодного разу не могла сама собі відповісти на запитання: «А яку ж тоді освіту, якщо не журналістську?» Розумію, що особисто мені вища журналістська освіта пішла на користь. Я одразу вчилася обробляти

великі об'єми інформації. Розуміла, що буду дилетантом майже у всіх питаннях, тож треба дуже багато розпитувати експертів, щоб щось зрозуміти. І вже потім це «щось» передати читачам, телеглядачам, слухачам.

А чи працювали Ви під час навчання?

Під час навчання я працювала на «51» каналі (ДОДТРК). Була випусковим редактором ранкових передач. Працювати почала на 3 курсі, у грудні. До речі, тут дякую саме факультету (особливо Оксані Василівні Гудосник). Я вперше почала їздити на зйомки, писати тексти, розставляючи синхрони (інтерв'ю) людей, начитувати (який же в мене сухий та неживий голос, виявилось!). Тут же на «51» каналі трошки навчилася монтувати, писати сценарії, бути гостьовим редактором. І навіть вперше спробувала працювати у прямому ефірі (який же це був жах!). Тобто усього по троху. Паралельно була фрілансером на «24» каналі. Робила новинні сюжети. Тут дуже дякую Наталі Анатоліївні Гусак.

Чи були моменти, коли Ви жалкували, що обрали саме цю професію?

Спочатку хотіла сказати, що ні, але... Буває. Знаєте, дуже багато людей проходить через журналістів. Всі різні. Ми із колегами часом навіть жартували, що у середу активності поміж міських навіжених зростає. І от саме ці міські навіжені іноді дуже заважають нормально працювати. Вхід до нас майже вільний, ми не приховуємося. От і отримуюмо. Наприклад, приходять хтось і починає вимагати, аби ми поїхали знімати жахливе поводження із тваринами. Виявляється, у якомусь

Оксана разом з депутатами міськради Олегом Григоруком та Ашером Черкаським перед ефіром «Граней»

Ефір програми «Грані»

Фотограф: Олексій Солов'янов

Зйомка для вкладки «Обличчя каналу» на сайт «34» телеканалу

барі курка по асфальту ходить і ми (як журналісти) маємо на це негайно відреагувати. Або просто просяться в ефір. Коли питаю, навіщо і з якою темою виступатимуть, люди ображаються. Мовляв, пересічні городяни нікому нецікаві. А ми маємо працювати на їхнє благо. А ще номер телефону редакції є у вільному доступі, тож багато телефонують. Простяють допомогти зняти кошеня з дерева, налагодити антену, бо ICTV погано показує... Коли кажеш, що це «34» канал, люди не розуміють, чому не допомагасмо.

Тоді замислюєшся: «А може, краще було б працювати у бібліотеці? Там

Розкажіть, будь-ласка, з чого складається Ваш робочий день?

Робочий день розпочинається по-різному. У понеділок це дві наради. Спочатку зі своїм відділом, потім із керівниками інших. Це з 9:00 до 11:00. Плануємо весь тиждень: яких тем торкаємося, кого запрошуємо на ефіри, чи робимо включення...

З 11:00 до 17:00 — підготовка до ефіру (моніторинг висвітлення теми в інших ЗМІ, перевірка законодавства, монтаж відеоряду, графічних елементів, написання сценарію).

З 17:00 до 18:00 — зачіска та

ними та незаангажованими у спілкуванні будь з ким. Нехай це навіть 24-річний заступник міністра. Тактовно питаємо: «Скільки років досвіду у тій галузі, яку Ви очолюєте?». Також не вистачає обізнаності. Я сама із цим постійно стикаюся. Мені щось люди наговорять, а я не знаю, правда це чи ні. Якщо юрист запевняє, то я просто мовчу, бо я - не юрист, я не знаю.

Чи згодні Ви з тим, що телебачення поступово втрачає інформативний контент, віддаючи перевагу розвагам?

Інформативність... Так, її менше. Але не можу сказати, що так гірше. Розважальні передачі теж створюють журналісти. Та ж Катя Осадча — тележурналіст. Так, люди здебільшого дивляться розваги, але новини все одно будуть жити. Людям завжди будуть цікаві плітки, вбивства, сексуальні скандали. Інформаційний стиль не зникне - він просто трансформується. Змінюється формат тих же сюжетів. Ще 5-7 років тому журналісти намагалися писати текст, розбавляючи його інтерв'ю десь 50х50. Зараз закадрового тексту значно менше. Людям дають короткі емоційні інтерв'ю, лайфи, люфти. Все з місця події. Так цікавіше.

І НАОСТАНОК

Головне, щоб Ви порадили студентам-журналістам...

Читати та писати. Обов'язково. Жодного дня без рядка тексту: прочитаного та написаного.

Валерій ДРИГОЛА

Фото надані Оксаною Цибулею

“Інформаційний стиль не зникне - він просто трансформується”

людей поменше...». А потім: «Ех, ну, як же без такого насиченого життя».

Телебачення – невід'ємна частина Вашого життя. Якими навичками повинен володіти тележурналіст?

Для телебачення важливо чітко говорити, бути телегенічним, орієнтуватися у суспільному та політичному житті міста та країни. Вміти домовлятися із людьми. Ставити короткі влучні запитання. Бути обізнаним хоча б у деяких законах.

Наприклад, якщо спілкуєшся із депутатами, то будь ласкавий, почитай закон про місцеве самоврядування. Я можу перерахувати дуже довго. Але все інше — то важливі навички для всіх журналістів, не тільки телевізійників.

макіяж.

З 18:30 готова до ефіру.

Ефір завершується о 19:35. Можна йти додому.

Наступного дня можна прийти десь на 10:00, якщо немає нагальної роботи на сайті каналу, адже за його наповнення я теж відповідальна.

На Вашу думку, чого бракує нашому регіональному телемовленню?

Бракує сміливості та тактовності. Ми майже не ставимо незручні питання. Якщо на передачу прийшов поважний чиновник, то на рівні підсвідомості робиш все, аби йому було зручно. Це неправильно. Я вважаю, треба запитувати сміливіше: коректно, коротко та по суті. Наприклад, чиновника можна спитати, звідки у нього мільйон на банківському рахунку. Щодо тактовності, то треба бути уваж-